

вица, отъ тамъ повръща на Чупрень и Св. Никола, послѣ въ Бѣлоградчикъ, въ Кула и въ Видинъ; отъ послѣдния градъ вече сѣда на Австрийския параходъ за да иде за Виена, а по пхтя увѣренъ съмъ, ще предаде най новитѣ свѣдения за състоянието на западната часть на театра на новата война наша съ Сърбитѣ.“ „Менѣми се опуцхтъ рхцетѣ, добави Военния Министръ, ний отъ вхтрѣшността на Сърбия нѣмаме свѣдения, а отъ границата—отъ всѣкъдѣ най тревожни; азъ прѣдполагамъ, че Сърбитѣ сж мобилизирали вече западнитѣ окржзи, а въ вѣсточнитѣ окржзи тѣ сж пригответили дрѣхи, обуца и други снаряжение, а сжщо и оржжие. Щомъ обяватъ война, тѣ ще дигнатъ въ походъ за въ България западнитѣ дивизии къмъ Българската граница; догдѣ западнитѣ дивизии достигнатъ нашата територия (3—4 дни), дивизиитѣ, расположени въ тѣхнитѣ источни окржзи ще успѣятъ да се мобилизиратъ и тогава всичката Сърбска армия, въ число 140—150 х. щака ще нахлуе въ нашата земя; а ний съ какво ще ги посрѣщнемъ? Съ 1,800 души Струмци и 2,800 души отъ I на Н. В. полкъ!... При взичката юначность на нашия офицеринъ и сълдинъ, тѣ ще ни погхлнатъ съ числото си...“ Между това Министра Цановъ продължаваше да ходи въ Русското Агентство, гдѣто го увѣрявали, че, ако се отстрани Н. Височество, България е гарантирана отъ вѣншно нападение и намѣса; когато той поискалъ да види дѣйствително ли се е снасяло агентството съ респективното правителство, то му е била показана всичката преписка и телеграмма, че сме грантирани отъ вѣншно нападение и намѣса, тѣй щото Г. Министръ Цановъ увѣрявалъ Кап. Бендерева, че не му е ясно какво трѣбва да се прави за да се спасе отечеството отъ гибель, „но,

тите та третиратъ като халваджийска книга. Пансионъ, пансионъ! Тамъ ти е тебѣ мѣстото да купувашъ зели.